

det var i Landstingets Udvalg, hvor man blev oplyst om, hvilke Planer man beskæftigede sig med i Erhvervsministeriet. Men det er for øvrigt ligeegyldigt, hvor disse Ting stammer fra; det er jo uvæsentligt i Forhold til det, som Ministeriet har fremsat. Ministeriet har fremsat dette Lovforslag og har faaet Tilslutning til det fra de Repræsentanter, ogsaa for Industrien, som har Sæde i Kriseværnsudvalget.

Dernæst beklagede det ærede Medlem Hr. Drachmann sig over, at Rigsdagspartiernes Erhvervsudvalg skulde være blevet tilsidesat eller noget i den Retning. Ja, jeg beklager, hvis der i nogen Maade maatte være Basis for en saadan Besværing. Jeg har, som det ærede Medlem ved, været fraværende nogle Dage af Samlingen efter Nytaar og har derfor ikke deltaget i det Møde, der har været afholdt om denne Sag i Rigsdagspartiernes Erhvervsudvalg. Men jeg ved jo, under hvilke Betingelser Partiernes Medlemmer gik ind i dette Udvalg, og som bekendt er der en særlig Klausul for Partiet Venstres Medlemmer, som, saavidt jeg har forstaaet, paabyder dem dels ikke at være i Stue sammen med Repræsentanter for Erhvervslivet, dels ikke at tage Standpunkt til noget som helst i dette Udvalg. Under disse Omstændigheder ved jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem vil have gennemtvunget, at *Udvalget* kom til at tage Beslutning. Det Referat, jeg har faaet af, hvorledes det er foregaaet, viser aldeles ikke nogen Tilsidesættelse af Udvalget; hvis det havde ønsket at forhandle videre om Sagen, vilde selvfølgelig ingen have gjort Indvending derimod. Det er refereret mig saaledes, at man har taget til Efterretning de Oplysninger, man fik om de udarbejdede Forslag, og at de supplerende Oplysninger, man ønskede, er blevet sendt til Udvalgsmedlemmernes Underretning. Det glædede mig imidlertid, at det ærede Medlem, bortset fra disse Formaliteter, erkendte, at det er jo muligt, at man ved Hjælp af dette Forslag kunde opnå noget af det, man tilsigtede. Selv om altsaa det ærede Medlem meget stærkt understregede, at dette ikke vilde være nogen *endelig* Støtte for Industrien, forstod jeg dog, at han ikke undervurderede, at denne Foranstaltning, benyttet paa rette Maade, utvivlsomt vilde kunne bringe os noget nærmere det Maal, vi stræber efter: at faa vore Folk beskæftigede. Men, sagde det ærede Medlem, vi maa komme videre. Det støder aldeles ikke paa nogen Uvillie eller Hindring hos mig eller Ministeriet. Naturligvis maa vi søge at komme til videregaaende

Foranstaltninger i det Omfang, som de praktiske Forhold paa hvert enkelt Stadium maatte anvise eller nødvendiggøre.

Det ærede Medlem sagde om den økonomiske Side, at han savnede Klarhed over, hvorfra Pengene skulde komme, frygtede, at det vilde angribe Statens Balance, og jeg forstaaer meget vel en saadan Frygt. Naar det ærede Medlem imidlertid betvivlede, at Finansministeren kunde have givet sin Tilslutning til Forslaget, gik han for vidt. (*Drachmann*: Jeg spurgte!). Vel, det ærede Medlem spurgte, om Finansministeren havde givet sin Tilslutning til Forslaget. Det er mig en Glæde at kunne sige, at det har han selvfølgelig, ellers vilde Forslaget neppe være kommet til at foreligge. Naar det ærede Medlem endvidere ønskede at drøfte den Side af Sagen i Udvalget, kan jeg selvfølgelig ikke have noget derimod.

Baade det ærede Medlem Hr. Drachmann og, som før sagt, det ærede Medlem Hr. Slesbager fremhævede visse Vanskeligheder ved Sagens praktiske Løsning, og navnlig pegede begge paa, at det naturligvis ikke maa forme sig saadan under denne Lov, at man hjælper visse, maaske daarlige Virksomheder og derved kommer til at skade andre, gode, Virksomheder i Konkurrencen. Det er klart, at noget saadant maa ligge udenfor, hvad man tilstræber ved denne Lov, og derfor er Forslaget ogsaa formuleret saaledes, at de enkelte Tilfælde maa undersøges meget nøje af Folk, der er i Stand til at bedømme Forholdene. De, der har Mulighed for at trænge til Bunds i, hvordan de industrielle Vilkaar og Konkurrencevilkaarene er, maa naturligvis gøre det og maa paa behørig Maade dokumentere i hvert enkelt Tilfælde, i hvilken Grad det er forsvarligt at yde Tilskud. Selvfølgelig maa det være Hensigten at undgaa, at der opstaar saadanne Mistforhold som dem, de to ærede Medlemmer har udtalt Frygt for, men det maa jeg ogsaa gaa ud fra, at man forholdsvis let maa kunne, eftersom ogsaa Arbejdsgiverne i Industrien er organiserede, og man utvivlsomt gennem Industriraadet og de enkelte faglige Organisationer maa kunne faa en fortræffelig Vejledning til Klaring af alle disse Problemer. Men det afgørende var altsaa den Tilslutning, det ærede Medlem gav til Tanken om at søge Forstaaelse paa det her foreliggende Grund-

Rettelse.